

HALMAI TAMÁS
Kenyéráldás

*Álomi lítia készül,
szertartás ima nélkül,
páros, néma zsolozsma,
hogy csak a jó szaporodna,
hogy csak a szent növekedne
két alvóban örökre,
két élőben az álom
túlmagasodjon a vállon,
lítia készül bennük,
fekvő körmenet együtt,
virraszt értük az ablak,
kert könyörög keruboknak,
egymástól, suta szentek,
angyali áldást vesznek,
egymásban, puha árnyak,
szép szerelembe találhatnak,
isznak reggel a borból,
páros szájjal a Jóból,
esznek házi kenyérből,
fölgyógyulnak a mélyből.*

Agancsa közé a holdat

*Olyan mélyen, olyan messze,
odahív-e, elereszt-e,
tenger lesz-e, angyal lesz-e
olyan mélyen, olyan messze?*

*Szarvas néz a láthatárról,
mögötte fekszik a távol,
agancsa közé a holdat,
hátára veszi a holtat:*

*erre fut vagy arra futna,
nem mozdulna, hogyha tudna,
élőt vinne, ha lehetne,
olyan mélyen, olyan messze.*

Unikornis

*Látja fától az erdőt,
az erdőtől az angyalt,
az angyaltól a kertből
kilépő unikornist,
ahogy a szárnyas lombig
felér egyetlen szarvval.*